

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego im. M.(...) w Z.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń – Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę oraz ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie o kosztach
zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 30 kwietnia 2010 r., sygn. akt X Ga
(...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem o kosztach zawartym w wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 30 kwietnia 2010 r. zasądzono od powoda Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego im. M.(...) w Z. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W. kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Pozwany zaskarżył zażaleniem powyższe postanowienie w zakresie nie uwzględnionych przez Sąd Okręgowy kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł Wnosząc o jego zmianę i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa

procesowego w pełnej wysokości oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego zarzucił naruszenie art. 98 k.p.c. w związku z § 13 ust. 1 pkt 1 oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez jego niezastosowanie i niezasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych w sytuacji, gdy wygrał on sprawę w całości. Podniósł, że odpowiedź na apelację została wniesiona przez radcę prawnego G. R., który został ustanowiony dopiero w trakcie postępowania przed sądem drugiej instancji, jednocześnie argumentując, że jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam adwokat stawka minimalna za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym wynosi 75% stawki minimalnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na podstawie § 3 tego artykułu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Wobec faktu, że pozwany reprezentowany był przez radców prawnych [k. (...) – pełnomocnictwo dla radcy prawnego Ł. B., k. (...) – pełnomocnictwo dla radcy prawnego G. R.), właściwymi normami regulującymi wysokość wynagrodzenia pełnomocnika, które mają zastosowanie w niniejszej sprawie, są normy wynikające z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), a nie adwokata – jak wskazuje pozwany.

Z art. 98 § 3 k.p.c. wynika, że do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się m.in. wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki tylko jednego adwokata – w niniejszej sprawie odpowiednio radcy prawnego. W postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji pozwany był reprezentowany przez radcę prawnego Ł. B. (pełnomocnictwo załączone zostało do odpowiedzi na pozew). W postępowaniu odwoławczym reprezentował go radca prawny G. R. (który złożył pełnomocnictwo w załączeniu do odpowiedzi pozwanego na apelację powoda). Pełnomocnictwo udzielone

radcy prawnemu Ł. B. ani nie zostało jednak odwołane, ani nie wygasło na etapie postępowania apelacyjnego. Co więcej, ten radca prawny udzielił w niniejszej sprawie pełnomocnictwa dalszego radcy prawnemu M. P. [k. (...)], który reprezentował stronę w toku rozprawy apelacyjnej. Ustanowienie kolejnego, nowego pełnomocnika, w osobie radcy prawnego G. R., z uwagi na zasadę zaliczania do niezbędnych kosztów procesu wynagrodzenia tylko jednego pełnomocnika, nie może zostać zatem uwzględnione w orzekaniu o kosztach procesu, zwłaszcza, że chodzi o niezbędne koszty procesu. Zasada, wedle której w postępowaniu apelacyjnym zasądza się 75% stawki minimalnej jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam pełnomocnik, dotyczy jedynie sytuacji, gdy pełnomocnik działający przed sądem pierwszej instancji nie jest już umocowany na następne etapach postępowania (pełnomocnictwo jest ograniczone do postępowania w pierwszej instancji, wygasło, zostało odwołane itp.), a zamiast tego pełnomocnika, lecz nie obok, zostaje ustanowiony nowy pełnomocnik. Podniesione w zażaleniu zarzuty nie mogą zatem zostać uznane za zasadne.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.